

חַת־ת לַשַּׁבָּת קוֹדֶשׁ פְּרָשַׁת עֵקֶב פְּרָקִי אָבוֹת – פְּרָק ד' כ"ב מִנְחָם אָב, ה'תשפ"ה

מְקֻדָּשׁ לְמַעַן בְּטַחֲוֹן יוֹשְׁבֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
"אֶרֶץ אֲשֶׁר תָּמִיד עֵינֵי ה' אֵלֶיךָ בָּה"

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמֵשׁ / שְׁבִיעִי עִם רִש"י

מֹשֶׁה עֲדִין מְדַבֵּר לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל, וּמִתְחַנֵּן אֲלֵיהֶם לְשִׁמּוּעַ בְּקוֹל ה' כְּדֵי שְׁיֻכְלוּ לְזִכּוֹת וּלְקַבֵּל אֶת הַבְּרָכוֹת.
אִם תִּקְיְמוּ אֶת הַמִּצְוֹת, וְתִשְׁאָרוּ קְרוֹבִים לַה' עַל יְדֵי שְׁתַּלְמֻדוֹ מִחֲכָמִים וְצַדִּיקִים, ה' יִגְרֹשׁ מִפְּנֵיכֶם
אֶת הַגּוֹיִם מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל.
כָּל הָאֶרֶץ כְּלָה תִהְיֶה שְׂכֵת לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל. אִף אֶחָד לֹא יִנָּסֶה לַעֲשׂוֹת לָכֶם בְּעִוֹת, בְּגִלּוֹל שֶׁה' יִגְרֹם לָהֶם
לִפְחַד מִפָּנָיו.

תַּהֲלִים / יוֹם כ"ב לַחֲדָשׁ פְּרָקִים ק"ו-ק"ז

פְּרָק ק"ז מִתְחִיל בְּמַלְיָם "הוֹדוּ לַה' כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ" – אָנוּ מוֹדִים לַה' עַל רוֹב חֲסִדּוֹ שֶׁהוּא
נִצָּחִי.

הַמִּילָה הָרִאשׁוֹנָה הוֹדוּ- מִלְשׁוֹן תּוֹדָה, יֵשׁ לָהּ מִשְׁמַעוֹת נוספת- לַהוֹדוֹת בְּמִשְׁהוֹ.
בְּמָה מוֹדִים?

הַצֶּמַח צֶדֶק מִסְבִּיר שְׁאָנוּ יוֹדְעִים שֶׁה' בּוֹרָא אֶת הָעוֹלָם מִדֵּי רָגַע מִחֲדָשׁ וְנִמְצָא בְּתוֹכָנוּ מִדֵּי שְׁנִיָּה.
אֲבָל אָנוּ לֹא רוֹאִים זֹאת. לָכֵן אָנוּ צְרִיכִים לַהוֹדוֹת בְּעֶבֶדָה שְׂזוֹ אֱמֶת.
אֲבָל כְּאֲשֶׁר מְשִׁיחַ יְבוֹא, לֹא נִצְטָרֵךְ לַהוֹדוֹת בְּכָף אֶלָּא כָּלָם יוּכְלוּ לִרְאוֹת זֹאת בְּעֵינֵיהֶם.

תַּנְיָא / אֲגֻרַת הַקֹּדֶשׁ סִימָן ז' (כ"ב מִנְחָם אָב שְׁנָה פְּשוּטָה)

"אֲשֶׁרִינוּ מֵה טוֹב חֲלָקָנוּ". לְאִיזָה חֶלֶק אָנוּ מִתְכַּנְּנִים?

הכּוֹנֶה היא לַמְצוֹת הַמַּחֲלָקוֹת לִ613 חֲלָקִים וְלִנְשֻׁמָּה שֶׁלָנוּ שֶׁהיא חֶלֶק מָה'. (כִּיצַד אָנוּ יְכוּלִים לוֹמַר שֶׁהַכֹּל הוּא חֶלֶק מָה? הֲאֵם ה' הוּא לֹא אֶחָד? כִּיצַד אָנוּ יְכוּלִים לַחֲלֹק אֶת ה' לַחֲלָקִים? הָאֲדָמוֹ"ר הִזְקֵן קוֹדֵם כָּל יִסְבִּיר אֶת זֶה בְּאִפְּן שֶׁכָּל אֶחָד יְכוּל לְהִבִּין, וּכְבָּר לַמְדָנוּ אֶת הַתְּשׁוּבָה בְּשִׁעַר הַיְחוד וְהָאֻמוּנָה.)

לְאֻמָּתוֹ שֶׁל דָּבָר, 613 הַמְצוֹת מַחֲלָקוֹת אֶפְלוּ לַחֲלָקִים רַבִּים עוֹד יוֹתֵר. יֵשׁ יוֹתֵר הִלְכוֹת מִמָּה שֶׁאָנוּ יְכוּלִים אֶפְלוּ לַמְנוֹת. הַנְּשֻׁמוֹת שֶׁלָנוּ מְגִיעוֹת כָּלֵן מִנְשֻׁמָּתוֹ שֶׁל אָדָם הָרָאוּשׁוֹן, שֶׁחֹלֶק לִ613 חֲלָקִים. בְּמַהֲלָךְ הַשָּׁנִים הוּא חֶלֶק לְעוֹד וְעוֹד חֲלָקִים, עַד שֶׁמְשִׁיחַ יָבוֹא וְיִהְיֶה כָּל כֹּךְ הָרַבָּה חֲלָקִים שֶׁלֹא נוֹכַל אֶפְלוּ לַמְנוֹת אוֹתָם.

הַיּוֹם יוֹם / כ"ב מִנְחָם אָב.

הֲאֵם אַתֶּם אֹמְרִים בְּרֻכּוֹת הַשַּׁחַר בִּבְקָר?
אַתֶּם בּוֹדְאִי יוֹדְעִים שֶׁיֵּשׁ לְטוֹל שׁוֹב אֶת הַיָּדִים בַּפֶּעַם הַשְּׁנִיָּה לַפְּנֵי שְׁאוּמְרִים אֶת הַבְּרֻכּוֹת.
יֵשׁ עוֹד מִשְׁהוּ שֶׁצָּרִיךְ לְרַחֵץ- אֶת הַפֶּה.
הָרַבִּי הַרַש"ב אָמַר שֶׁעָלִינוּ לְשִׁטָּף אֶת הַפֶּה לַפְּנֵי אֲמִירַת בְּרֻכּוֹת מֵדִי יוֹם (חוּץ מִבְּיוֹם צוֹם).

סֵפֶר הַמְצוֹת / מְצוֹת לֹא תַעֲשֶׂה קל"ב

מְצוֹת לֹא תַעֲשֶׂה קל"ב: אִם כֹּהֵן חָשַׁב מִחֲשַׁבָּה לֹא נִכְוֶנָה כְּשֶׁהִקְרִיב קֶרֶבֶן, לְמַשֵּׁל שֶׁהוּא רוֹצֵה לֶאֱכֹל אֶת הַקֶּרֶבֶן אַחֲרֵי הַזְמַן שֶׁמִּתֵּר לֶאֱכֹל, הַקֶּרֶבֶן פָּסוּל. הוּא נִקְרָא "פְּגוּל". לֹאֲף אֶחָד אֲסוּר לֶאֱכֹל פְּגוּל.

רַמְבַּ"ם / הִלְכוֹת פְּסוּלֵי הַמִּקְדָּשִׁים פָּרָקִים ב', ג', ד'

הַיּוֹם לוֹמְדִים עוֹד הִלְכוֹת עַל מְקָרִים בָּהֶם הַקֶּרֶבֶן יְכוּל לִהְיוֹת פָּסוּל.
פָּרָק ב'- אֶת דָּם הַקֶּרֶבֶן צָרִיךְ לְהִזּוֹת עַל גְּבִי הַמִּזְבֵּחַ. אִם זֶה נַעֲשֶׂה לֹא נִכּוֹן, זֶה יְכוּל לִפְסֹל אֶת הַקֶּרֶבֶן.
פָּרָק ג'- אִם לֹא מְקִימִים אֶת הַהִלְכוֹת שֶׁל שְׁחִיטַת הַקֶּרֶבָנוֹת עַל הַמִּזְבֵּחַ, הַקֶּרֶבָנוֹת יְכוּלִים לְהִפְסֹל.
פָּרָק ד'- אִם מַחֲלִיפִים אֶת הַבִּהֶמָּה שֶׁהִתְכַּוְּנוּ לְהִקְרִיב אוֹתָהּ לְקֶרֶבֶן מְסוּיִים, לְעֵתִים גַּם זֶה יְכוּל לִפְסֹל אֶת הַקֶּרֶבֶן.

אִם אַתֶּם צְעִירִים, אַתֶּם עֲלוּלִים שֶׁלֹא לְהִבִּין מִדּוּעַ כָּל כֹּךְ קִשָּׁה לְקַיֵּם אֶת הַמְצוֹת הָאֵלֶּה. זֶה בְּגִלְל שֶׁהִיצָר הָרַע לֹא מְגִיעַ עַד גִּיל מִבְּגֵר יוֹתֵר, בְּדֶרֶךְ כָּלֵל גִּיל שְׁמוֹנָה אוֹ תִשְׁעַ וְלִפְעָמִים בְּתַקּוּפַת הַבֶּרֶךְ / בֵּית מִצְוָה.

~

מִתְחִילִים לְלַמֵּד סִדְרָה סִדְרָה חֲדָשָׁה שֶׁל הִלְכוֹת בְּרַמְבַּ"ם עַל שְׁמִירַת הַקְדוּשָׁה שֶׁל עַצְמָנוּ עַל יְדֵי אֲכִילַת כֶּשֶׂר.

הָאֵכֶל שֶׁאָנוּ אוֹכְלִים הוּא מְאֹד חָשׁוּב, הֵיטֵר וְהוּא נַעֲשֶׂה חֶלֶק מֵאֻמָּנוּ. בְּרַמְבַּ"ם הַיּוֹם לוֹמְדִים עַל חֵיוֹת וְעוֹפּוֹת כְּשָׂרִים וְלֹא כְּשָׂרִים.

אַתֶּם יוֹדְעִים אֵלּוּ סִימָנִים יֵשׁ לַחֵיוֹת כְּשָׂרוֹת?

- מַעֲלוֹת גֶּרָה (בּוֹלְעוֹת אֶת הָאֵכֶל וְאַחֵר כֹּךְ מַעֲלוֹת אוֹתוֹ חֲזָרָה, וְלוֹעֲסוֹת שׁוֹב וְשׁוֹב).

מִפְּרִיסוֹת פֶּרֶסָה וְשׁוֹסַעַת שִׁסַּע - יֵשׁ לָהֶן רִגְלִים שֶׁמַּחֲלָקוֹת בְּתַחֲתִית.

התורה מלמדת אותנו את השמות של עשרים וארבע צפורים שאינן כשרות, כל יתר הסוגים הם כשרים. אבל אם אינכם מכירים את כל סוגי העופות וכיצד הם נראים, מתר לאכל רק את העופות שיודעים שהם כשרים.

הרמב"ם גם נותן סימנים כיצד נבדיל בין עופות כשרים ולא כשרים. דרך אחת להבדיל ביניהם היא הידיעה שעופות לא כשרים הם דורסים - טורפים עופות שיותר קטנים מהם ואוכלים אותם. התדעו לומר שם של עוף כשר?

דרכי החסידות / שטות דקדשה

הרבי ספר ספור על אביו, ר' לוי יצחק (שיום היארצייט שלו היה לפני יומיים) חג הפסח התקרב, ביקטרינוסלב, אחת הערים הגדולות באוקראינה, פקידי הממשלה ידעו שבקרוב היהודים יתחילו לחפש מצה.

באותה תקופה, כל דבר ודבר היה שייך לממשלה. לאף אחד לא היה רכוש פרטי משלו, לא חנות ששייכת לו, או מפעל או מאפיית מצות. הממשלה היתה צריכה לארגן את אפיית המצות.

היות ויהודים יקנו מצות רק עם הכשר, הם החליטו לבקש מר' לוי יצחק (שהיה רב העיר) להיות הרב שיאמר שזה כשר.

ר' לוי יצחק הסכים, אבל באשר הסביר להם איך צריכים לעשות את המצה, הם לא רצו למלא את הוראותיו. הדבר יעלה לשלטונות כסף רב, ויהפוך את הליך הכנת המצות בראוי לדבר מסבך.

הם רצו שר' לוי יצחק יתן את ההכשר אפילו אם לא יבצעו זאת בראוי. הם נסו לשכנע אותו להסכים.

הממשל הרוסי באותו זמן, היה נותן לאנשים עונשים כבדים אפילו בעבור דברים קטנטנים. (זה בעצם מה שקרה לר' לוי יצחק בהמשך חייו, והוא נפטר בגיל צעיר בגלל זה).

כלם היו צריכים לשמוע בדיוק לקול הממשל, אחרת! אפילו שהממשל הרוסי היה כה חזק ומפחיד, ר' לוי יצחק לא חשב מה יקרה. הוא ידע שאין זה ראוי לתת הכשר למצות שאינן נעשות בדיוק כפי שההלכה מבקשת.

הוא הודיע לשלטונות שאיננו מסכים. ובאמת, רק עבדה זו לבדה היתה סבה שר' לוי יצחק יקבל עונש רציני. איך הוא מעז לומר לשלטונות שהוא לא יעשה את מה שצוו עליו לעשות!

אבל במקום להעניש אותו הם אמרו שהם לא יכולים למלא את הוראותיו ללא קבלת רשות מהממנים בעיר הבירה מוסקבה. הם שלחו אותו לשם בעצמו!

ר' לוי יצחק נסע למוסקבה, ואמר שם במשרדי הממשל באופן תקיף, מה הוא צריך שיהיה על מנת שיוכל להעניק הכשר.

למרבה הפלא, הם הסכימו למה שאמר. הם כתבו פקודה שכל התחנות בהם טוחנים את הקמח עבור המצה יציתו להוראות שהרב שניאורסון נותן, אפילו אם זה יהיה יקר יותר עבורם.

מה שר' לוי יצחק עשה נשמע מטרף! איך הוא יכול בכלל לחשב שלא לשמוע לשלטון הרוסי האיום והנורא? זה היה מטרף, אבל מטרף מסוג טוב.

בחסידות זה נקרא שטות דקדשה. אפשר ללמד מכאן שעלינו לעשות מה שיודעים שהתורה רוצה מאתנו, ולא לפחד ממה שעלול להיות.

אפשר להיות חזקים אפילו אם זה נשמע קצת משגע, בגלל שאנו יודעים שעושים את הדבר הטוב והנכון.

לְדַגְמָה: אִם אִמָּא מִבְקָשָׁת לְמַלֵּא 'נִעְגָעֵל וְוַאסְעֵר (נְטִילַת יָדַיִם שְׁחֵרִית) בְּבִקְרָא אֲבָל שְׂכַחְנָה, אָנוּ יוֹדְעִים שֶׁעָלֵינוּ לִזְכֹּר אֶת הָאֲמָת. אֵינָנו רוֹצִים לְחַשֵּׁב מֵה יִקְרָה, אִיךָ נִפְסִיק לְאָכּוֹל וְנִגְלֵךְ לְטוֹל נְטִילַת יָדַיִם וְאִמָּא תִצְטָעֵר, פָּשוּט עוֹשִׂים אֶת מֵה שֶׁצָּרִיךְ לַעֲשׂוֹת.

אוּ לְמַשָּׁל, כְּאֲשֶׁר אֲבֵא צָרִיךְ לְלַמֵּד תּוֹרָה וְלִלְכֹת לְשַׁעוֹר, אֲבָל חוֹשֵׁשׁ שֶׁאִם יִלָּךְ, הוּא יִחְמִיץ הַזְדַּמְנוֹת לְהַרְוִיחַ כֶּסֶף. עָלָיו לַעֲשׂוֹת מֵה שֶׁהַתּוֹרָה מְצַוָּה, וְלֹא לְדַאֵג מֵה יָכוֹל לִקְרוֹת.

אוּ אִם אִמָּא מִבְקָשָׁת מֵאֶחָד הַיְלָדִים לַעֲזֹזֵר לָהּ וְהוּא עוֹשֶׂה זֹאת, חָשׁוֹב עַל כֵּךְ שֶׁעֲלוּלִים לְהִפְסִיד הַזְדַּמְנוֹת לִלְכֹת לִקְנִיּוֹת וְלִקְנוֹת דְּבָרִים שֶׁבִּיאָמֶת רוֹצִים.

זֶה בִּיאָמֶת נִרְאֶה מְשֻׁנָּה לֹא לַעֲשׂוֹת מִשְׁהוּ שֶׁהוּא נִחְמָד וְנָעִים, אֲבָל אִם עוֹשִׂים אֶת מֵה שֶׁ' רוֹצֶה, זֶה שְׁטוּת מְסוּג טוֹב - שְׁטוּת דִּקְדָּשָׁה.

גְּאוּלָּה וּמִשִּׁיחַ / קְבוּץ גָּלוּת

מִקְדָּשׁ לְעָלְיוֹ נִשְׁמַת סִבְתָּנוּ הָאֱהוּבָה מְרִים צִימְעַל בֵּית הָרֵב יוֹסֵף בְּרוּךְ ע"ה פְּרִידְמָן

אַחֲרֵי יְמֵי שְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ, נִחְלָקוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְשֵׁנֵי קְבוּצוֹת וְלִכָּל אַחַת מֵהֶן הָיָה מֶלֶךְ מִשָּׁל עֲצָמָה. לְמַרְבֵּה הַצָּעֵר אִף פָּעַם לֹא הִתְאַחֲדוּ שׁוֹב וְהַקְבוּצָה שֶׁהִיְתָה בְּהִנָּהֲגַת מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל נִלְקָחָה לְגָלוּת וְאַבְדָּה.

אוּלָּם כְּפִי שְׁרׁוּאִים בְּדִבְרֵי הַנְּבִיאִים, כְּאֲשֶׁר מְשִׁיחַ יָבֵא, כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יִתְאַסְּפוּ יַחַד כָּלָם תַּחַת מֶלֶךְ אֶחָד.

הַנְּבִיא הוֹשִׁעַ גַּם מְנַבֵּא זֹאת בְּאַחַת הַנְּבוּאוֹת:

וְנִקְבְּצוּ בְּנֵי יְהוּדָה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל יַחְדָּו וְשָׁמוּ לָהֶם רֹאשׁ אֶחָד וְעָלוּ מִן הָאָרֶץ כִּי גָדוֹל יוֹם יִזְרְעָאֵל

וְנִקְבְּצוּ בְּנֵי יְהוּדָה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל יַחְדָּו – בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הָיוּ שׂוֹכֵבִים לִיהוּדָה וְאֵלּוּ שֶׁהָיוּ שׂוֹכֵבִים לְמַלְכוּת יִשְׂרָאֵל יִתְאַסְּפוּ יַחַד

וְשָׁמוּ לָהֶם רֹאשׁ אֶחָד – וְיִהְיֶה לָהֶם מִנְהִיג אֶחָד

וְעָלוּ מִן הָאָרֶץ – יַעֲלוּ מֵאֲרָצוֹת הַגָּלוּת אֶל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל

כִּי גָדוֹל יוֹם יִזְרְעָאֵל – כִּי יוֹם קְבוּץ גָּלוּת יִהְיֶה יוֹם נִפְלֵא וּמִיָּחָד.

(רֹאה הוֹשַׁע ב' ב')